

Kulturní
a společenský
zpravodaj pro obce
Chválenice, Želčany
a Chouzovy

CHVÁLENICKÝ TROJLÍSTEK

Listopad
2017

10 let
Čtení pro Vás

Ročník III., Číslo 7.

Vydává Obecní úřad Chválenice • Chválenice č. p. 21, 33205 Chválenice • telefon: 377992121 • web: <http://www.chvalenice.cz/>
email redakce: chvalenicky.trojlistek@gmail.com • registrace MK ČR: E 17268

NAŠE OBEC PŘED KONCEM ROKU

Vážení spoluobčané,

rok 2017 se blíží ke svému konci, my již vyhlížíme příchod Mikuláše a začínáme chystat vše nezbytné na příchod vánočních svátků. I když jste myšlenkami možná někde jinde, rád bych informoval o novinkách v našich obcích a o věcech, které nás čekají. Nejprve bych zrekapituloval akce ukončené.

26. října 2017 proběhla **kolaudace polních cest v Želčanech**. Investorem byl *Státní pozemkový úřad*, který tyto cesty v brzké době převede do majetku Obce Chválenice. V rámci stavby obec objednala, a nyní také převzala, od zhotovitele *Silnice Klatovy, a.s.* opravu navazující místní komunikace.

V podzimních měsících se podařilo nalézt nového **nájemce do restaurace Na Radosti**, který si pronajal od obce i ubytovnu. Provoz restaurace byl obnoven 16. listopadu 2017. V restauraci se opětovně začaly podávat obědy pro širokou veřejnost.

Od poloviny měsíce října je ve vsi Chouzovy prováděna **pokládka kabelového vedení rozvodu elektrické energie**. Při této příležitosti probíhá výstavba nového veřejného osvětlení a pokládá se také chránička pro budoucí optické vedení internetu. Výstavba osvětlení v Chouzovech je dotována Plzeňským krajem částkou

Vánoční dílny ve Chválenicích 25. 11. 2017

400.000,- Kč. Akce by měla být ukončena do poloviny prosince 2017. Po dohodě s prováděcí firmou budou definitivní terénní úpravy provedeny na jaře 2018, a to včetně zaasfaltování překopů komunikací.

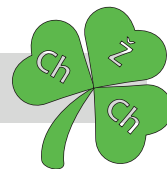

Výkopové práce v Chouzovech

Podzimní procházka na nové cestě v Želčanech

Dovolí-li klimatické podmínky, budou ještě letos instalovány **nové autobusové čekárny ve Chválenicích a v Želčanech**. Ve Chválenicích bude nahrazena čekárna u obecního úřadu a v Želčanech u rybníčku, vždy směrem na Plzeň. Výměna čekáren je realizována v rámci **projektu Mikroregionu Radyně**, na který **Pokračování na str. 2**

NAŠE OBEC PŘED ÚPLNÝM KONCEM ROKU 2017

Pokračování ze strany 1: mikroregion čerpá dotaci z rozpočtu Plzeňského kraje. Pochopitelně je nutná spoluúčast obce.

21. 9. 2017 bylo ukončeno výběrové řízení na zhotovitele stavebních prací na akci „**Chválenice – ČOV a kanalizace – 1. etapa**“. Vítězem se stala *společnost STREICHER, spol. s r.o.* s nabídkovou cenou 51.242.290,- Kč vč. DPH. K této zakázce je zadáno zpracování projektových dokumentací na kanalizační přípojky jednotlivým majitelům nemovitostí.

V souvislosti s touto investiční akcí bych chtěl sdílet potěšení nad značnou účastí občanů na koordinační schůzce, která se konala 30. 8. 2017 v sále KD Chválenice. Děkuji vám za zájem a účast.

K této investiční akci proběhlo výběrové řízení na koordinátora bezpečnosti práce a technický dozor investora. Vítězem řízení se stala *společnost INGEM, a.s.*, za cenu plnění ve výši 1.087.790,-Kč včetně DPH.

24. 10. 2017 bylo předáno staveniště *společnosti STREICHER, spol. s r.o.* (viz výše). Firma zahájila stavební

Výkopové práce v Chouzovech

práce na elektropřípojkách k čerpacím stanicím a samotné čistírně odpadních vod dne 21. 11. 2017. Bude-li příhodné počasí, budou do konce roku zahájeny stavební práce na výtlačovém potrubí mezi obcemi Chválenice a Želčany.

Závěrem listopadu bude ukončeno výběrové řízení na zhotovitele **stavebních prací na úpravu průtahu silnice I/20 v obci Chválenice** (úprava obou přechodů a přílehlých chodníků, výstavba chodníku od zastávky autobusu Garáže ČSAD k Řezníčkům, výměna dešťové kanalizace v celém průběhu silnice I/20 skrz obec, obnova živiničného povrchu komunikace – bude položen „tichý“ asfalt). Obnovu průtahu silnice I/20 zadává společně Obec Chválenice a Ředitelství silnic a dálnic ČR. Předpokládané náklady stavby činí 48.203.458,- Kč vč. DPH. Realizace stavby se uskuteční v roce 2018. Pro stavbu je již vybrán koordinátor bezpečnosti práce a technický dozor investorů.

Obnova elektrického vedení v horní části obce Chválenice se uskuteční taktéž v roce 2018. Při této příležitosti bude Obec Chválenice budovat nové veřejné osvětlení v předpokládané hodnotě 2.500.000,- Kč včetně DPH. *Společnost MRAKNET, s.r.o.* při těchto výkopových pracích položí přípravu na **optické vedení internetu**.

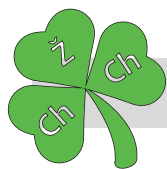
Velice nás tíží situace kolem **uzavřené prodejny potravin**. Majitel nemovitosti ZKD Plzeň nevyvíjí příliš velkou snahu, aby obchod v brzké době opětovně otevřel. Objekt prodejny není ve vlastnictví obce, obec tedy nemůže zasahovat do cizího podnikatelského záměru. Pokoušeli jsme se kontaktovat koloniál z Dolní Lukavice, který funguje i jako pojiždná prodejna. Bohužel, majitelé mají plnou kapacitu a zásobování u nás by nezvládli. Vyzývám vás, milí spoluobčané, pokud víte o pojiždné prodejně smíšeného zboží, kontaktujte obecní úřad.

Závěrem mého příspěvku vás chci upozornit, že v roce 2018 jsme nuceni **upravit výši poplatku za svoz popelnic**. K tomuto kroku nás vede skutečnost, že *svozová firma RUMPOLD-R Rokycany, s.r.o.* navyšuje od nového roku ceny za své služby. Navýšení poplatku bude na úroveň poplatků roku 2015. Zároveň upozorňuji, že poplatky za svoz popelnic a za psy budou vybírány v únoru roku 2018.

Dále vám připomínám **termín konání prezidentských voleb**. 1. kolo se uskuteční ve dnech 12. a 13. ledna, případně 2. kolo ve dnech 26. a 27. ledna 2018.

Závěrem mého příspěvku mi dovolu, abych vám jménem svým a jménem celého zastupitelstva popřál příjemné a pohodové prožití adventního a vánočního času. Do roku 2018 přeji zdraví a optimismus.

Ing. Pavel KVÍDERA, starosta obce

NOVINKY OD NAŠICH HASIČEK A HASIČŮ NOVÉ ÚSPĚCHY CHVÁLENICKÝCH HASIČEK

Ve dnech 25.-28.8.2017 se v našem hlavním městě konalo LXIV. **Mistrovství dobrovolných hasičů v požárním sportu.**

Chválenické ženy se představily ve složení Dominika Caltová, Lucie Hirmerová, Martina Jůzková, Monika Marešová, Markéta Marková, Andrea Nolčová, Barbora Šubrtová, Lucie Tůmová a Michaela Jandová (výpomoc z SDH Úněšov). V pátek mistrovství začalo předzávodem jednotlivkyň ve výstupu na věž do 2. podlaží, kde naše Markéta Marková vybojovala 2. místo v kategorii ženy. Na druhém místě v kategorii starší dorostenky skončila Lucie Tůmová. V sobotu již začal závod družstev. V disciplíně 100m s překážkami jsme předvedly vyrovnané výkony a zaslouženě tak braly 1 bod za nejnižší součet 6 časů a to 105,22s což je v průměru čas 17,50s na závodnici. Markéta Marková navíc vybojovala 2. místo ve finálovém běhu. Následovala štafeta 4x100m s překážkami, při které jsme se potýkaly se drobným zraněním v naší papírově silnější štafetě. Zajišťovací štafeta dala krásný čas 63,9 s, a to v celkovém pořadí stačilo na 3. místo druhá štafeta ve složení Lucie Hirmerová, Barbora Šubrtová, Markéta Marková a Dominika Caltová dokázala čas ještě zlepšit a s časem 61,91s jsme braly znovu 1 bod a zlatou medaili. Neděle probíhala ve znamení požárních útoků, které vždy zamíchají celkovým pořadím. První pokus jsme měly rozběhnout bez chyby, ale bohužel vada na nástavci na mašinu zapříčinila přísávání vzduchu do vedení. S výsledným časem 29,56s jsme nebyly vůbec spokojené a potřebovaly jsme druhý pokus výrazně vylepšit. Náš trenér Karel Nolč závadu odstranil a v druhém pokusu už jsme žádnou

Mistrovství dobrovolných hasičů v požárním sportu

chybu nedopustily a dokázaly jsme i tuto disciplínu vyhrát v čase 23,16s. Tento čas by znamenal i vylepšení národního rekordu, který byl však pro použití pojistek na hadicích a nástavce na mašinu neuznán. Součtem 3 vítězství v jednotlivých disciplínách jsme se tak staly po již šestnácté mistryňmi v požárním sportu.

Tento rok se konaly také **dvě mezinárodní hasičské soutěže.** V červenci 9.-16. XVI. Mezinárodní soutěž v klasických disciplínách CTIF tzv. „hasičská olympiáda“, kde

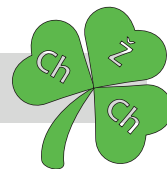
reprezentovaly ČR i členky SDH Chválenice – Dominika Caltová, Lucie Hirmerová a Markéta Marková v družstvu ČR A, které získalo v celkovém hodnocení **zlatou medaili.** V družstvu ČR B, které skončilo na stříbrné příčce, závodila Barbora Šubrtová a Monika Marešová a bronzovou medaili si odvezla Lucie Tůmová s družstvem ČR C.

Ve dnech 25.9.-1.10.2017 se v tureckém Izmiru konalo **Mistrovství světa v požárním sportu.** Zde reprezentovaly ČR naše členky Dominika Caltová, Lucie Hirmerová a Markéta Marková. **Reprezentace žen vybojovala historický úspěch a dokázala zvítězit,** což se mezi ženami ani muži z České republiky dosud nikomu nepodařilo.

MUDr. Lucie HIRMEROVÁ

Mistrovství světa v požárním sportu

Želčanští mladí hasiči úspěšně vykročili do nové sezóny

S novým školním rokem začala mladým hasičům ze želčanského sboru nová hasičská sezóna, nový ročník celorepublikové hry Plamen. Dobrou přípravou a zároveň odměnou pro mladé hasiče je hasičský tábor, který již poosmé zorganizovala parta vedoucích a rodičů předposlední týden v srpnu opět v Hojsově Stráži v turistické ubytovně Zámeček. Akce se zúčastnilo 23 dětí a 5 dospělých. Na táboře děti prožily spousty dobrodružství ať při hraní různých her (na upíry, pamatovák, vlajky, městečko Palermo, želvy, zvířátka...), při sportovní hasičské olympiádě, maxi stopovačce, při výletu na Belveder a na Můstek, při plnění úkolů na „pevnosti Zámeček“, při fotbalovém turnaji a v neposlední řadě i při nočním bobříkovi odvahy. Každý den děti opakovaly disciplíny branného závodu a každý den si jej zaběhly buď ve skupině, nebo jako jednotlivci. Takže přípravu na novou sezónu jsme, stejně jako vloni, opravdu nezanedbali a tábor jsme si pořádně užili.

Branného závodu, který se konal v sobotu 7.10.2017 ve Vrčeni se za náš sbor zúčastnily 2 hlídky starších žáků, které obsadily 1 a 2. místo z 31 hlídek a 2 hlídky mladších žáků, které obsadily 1. a 9. místo z 27 hlídek. Jak sami vidíte, prázdninová příprava se vyplatila. Týden po branném závodu se konaly závody v Blovicích, kde opět startovaly 2 hlídky starších žáků a opět získaly 1. a 2. místo. Mladší žáci zde obsadili 5. místo.

Na podzim děti stihly ještě závody požárních útoků v Nezvěsticích, kde starší žáci obsadili 2. a 3. místo a mladší žáci 5. místo, dále se zúčastnili nočního Nepomuckého toulání, výlovu želčanského rybníka, výletu do Dobřan na bowling a na kuželky a na velice zajímavou mysliveckou výstavu. V tomto čase se scházejí děti na schůzkách v klubovně a učí se nové hasičské dovednosti a hrají spousty zajímavých her. Probíhá nácvik vystoupení dětské hasičské skupiny ChoZe Band, která vystoupí na výroční valné hromadě našeho sboru, která se uskuteční v pátek 29. 12.

2017 v 19:30 hodin v našem kongresovém centru v Želčanech.

Musím se také zmínit o závodu v Chodské Lhotě (okres Domažlice), ze kterého jsem opravdu nadšená. Závod se konal ve svátek 28. 9. 2017 a naši žáci, žákyně, dorostenci a dorostenky se ho zúčastnili poprvé a nevedli si opravdu špatně. V kategorii starších žáků (13-15. let) bez rozlišení kategorie hochů a dívek obsadil Max Mašek 2. místo a Kateřina Škalová 3. místo. Ta byla následně ještě vyhlášena jako nejlepší žákyně.

Ještě jedno prvenství jsme si odvezli z těchto závodů a o to se zasloužila Alžběta Jermářová, která zvítězila v kategorii dorostenek (16-18. let). Důležité je, že tyto děti neseděly ve svátek doma a jely si zaspportovat. Dalšími závodníky byli: Aleš Hoffmann, Linda Beranová, Kateřina Řežábková a Týna Kulhánková.

Ve stručnosti zmíním ještě výsledky letních a podzimních závodů v požárních útocích mužů a žen resp. dorostenců a dorostenek.

- **8. 7. 2017** – Chválenice: muži 5. místo, ženy 2. místo
- **22. 7. 2017** – Útušice: muži i ženy 5. místo
- **29. 7. 2017** – Štěnovický Borek (Západočeská hasičská liga): muži 10. místo, ženy 11. místo
- **5. 8. 2017** – Mokrouše (Západočeská hasičská liga): muži 21. místo, ženy 14. místo
- **26. 8. 2017** – Týmákov: muži 1. místo, ženy 1. místo
- **2. 9. 2017** – Žákava (Západočeská has. liga): muži 15. místo, ženy vítězství v noční soutěži ve své kategorii
- **3. 9. 2017** – Losiná: muži 6. místo, ženy 2. místo
- **9. 9. 2017** – Nebílovy: muži 2. místo, ženy 4. místo
- **16. 9. 2017** – Lhůta: muži 3. místo
- **23. 9. 2017** – Nezvěstice: muži 3. místo, ženy 3. místo

Želčanští muži i ženy se zúčastnili všech 15 ti závodů zařazených v roce 2017 do Ligy 9. okrsku a podařilo se jim obhájit loňské vítězství v obou kategoriích. Dne 1. lis-

Pokračování na straně 5

Želčanští mladí hasiči ...

Pokračování ze strany 4:

topadu 2017 převzali z rukou starosty devátého okrsku pana Nolče poháry za toto umístění.

U nás ve sboru je možnost po skončení v dětské věkové kategorii (dovršení patnácti let) pokračovat v druž-

stvu mužů a žen, běhat individuálně 100 m s překážkami jako Bětka s Kačkou, či si udělat instruktorský kurz a pomáhat s trénováním dětí či pomáhat při pořádání různých kulturních akcí. Po dovršení 18 let se mohou mladí muži, kteří mají zájem a dostatečné zkušenosti, stát i členy výjezdové jednotky. **U nás ve sboru se nikdo neztratí.**

Jana ŠKALOVÁ

Starší žáci

Představujeme vám fotografie ze slavnostního vyhlášení Ligy mladých hasičů Okresního sdružení Plzeň – jih. Na tomto vyhlášení, které proběhlo v Plzni v kulturním domě Šeříková, zahrála i naše dětská hasičská skupina **ChoZe Band**. Starší žáci za svého šestiletého působení v této Lize letos popáté zvítězili.

Mladší žáci (na předchozí straně) si stejně jako vloni vybojovali v tomto ročníku 2016/2017 krásné 2. místo.

GRATULUJEME !!!

(foto Dušan SKALA)

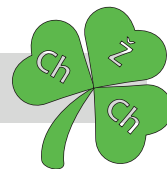

ChoZe Band

Co plánují želčanští hasiči:

- **Neděle 24.12.2017** od 14:30 hodin - Zpívání vánočních koled v Želčanech na návsi
- **Sobota 13.1.2018** od 15 hodin - Dětský maskarní bál v Želčanech v Kongresovém centru
- **Sobota 3.2.2018** od 20 hodin - Hasičský ples v Želčanech v Kongresovém centru, k tanci a poslechu hraje skupina Bílá pěna
- **Sobota 5.5.2018** od 10 hodin - Dětská hasičská soutěž "Chouzovský rybník"
- **Úterý 8.5.2018** od 13 hodin - Rybářské závody v Želčanech na návsi - "Ploutef fest"

NOVINKY Z ULITY NA CHOUZOVSKÉM STATKU

Život v Ulitě na statku plyne svým tempem a je zpestřován různorodými akcemi pro rodiny (např. stavění májky, dětský den naruby, pobyt na Šumavě) a pro děti i dospělé (rekondiční pobyty s různým zaměřením – divadelní, sportovní aj.). Detailní výčet akcí, termíny, počty účastníků vyhodnotíme spíše na členské schůzi spolku a v Chválenickém trojlístku dáme raději slovo několika účastníkům (texty jsou ponechány v původním znění). Jsme rádi, že se jim akce spolku líbí a dokonce se o své pocity neváhají podělit:

Na Šumavě bylo nádherně, pěkný hotel, chutné jídlo třikrát denně. Pohyb na čerstvém vzduchu, zajímavá byla jízda lanovkou, která jela jako by nejela. Pak byla blízko i koňská jízďárna kde jsem se svezla na koni. Zábavné bylo sportovní odpoledne, kde jsme soutěžili o pěkné ceny. Pak to, jak mě rodiče vzali do lezeckého centra, zábavná byla i noční hra. Doufám že bude tábor příští rok zase, to bych určitě jela a pozdravuji králíky morčata a koně.

Olga, 23 let, autismus

Jmenuji se Filip Víšek, chodím do speciální školy pro autisty Plzeň. V létě jsem se dostal do společnosti kterou vede paní Zuzka Bartoňová, Chouzovy – Ulita na statku. Zde byli spolužáci Jitka, Míša, Vašek a další. Na farmě jsem strávil dva týdny, kde byl pro nás připravený krásný a zajímavý program: zábavy, sport, starost o domácí zvířátka. Líbil se mně i pension, kde byl v pátek slavnostní oběd. Procházky po okolí v přírodě byly perfektní. Příští léto zase pojedou opět na pobyt. Váš Filip

Filip, 14 let, Aspergerův syndrom

Dva týdny jsem chodil do Chouzov na tábor. Mám tam bezva kamarády. Vozili jsme se na Bonysovi a Rynovi a krmili je. Nejvíce mi bavila stopovačka a vyrábění. Taky jsme hráli divadlo o zvířátkách a zpívali. Také jsme byli týden na Šumavě. Byla nás tam parta rodičů a dětí. Dělali jsme stopovačku a hráli večerníčky a hry. A měli i výlety. Na lanovce jsem se docela klepal strachem.

Ondra, 8 let

Zdobení perníčků na vánoční jarmark: Děkujeme všem, kteří si u stromečku koupili perníček a přispěli tak na Ulitu v Chouzovech.

Akcí v Chouzovech se s dcerou Jitkou rádi zúčastňujeme, je tam vždy dobrá nálada. Pro děti je připravený program a my se podělíme o starosti a radosti s našimi dětmi.

Maminka Mirka, dcera Jitka, 17 let, atypic. autismus

Víkendové akce na statku máme moc rádi. Každý si zde najde tu svoji oblíbenou aktivitu. Kluci se těší na jízdu na koni, krmení králíků, či slepic, skákání na trampolíně, lezení po stromech nebo jen obyčejné a neřízené blbnutí s ostatními dětmi. Pro nás rodiče je to pro změnu relax, alespoň já to tak vnímám. Poklábosíme na různá témata a přitom ještě stihneme pohrabat listí, natrhat jablíčka, vytvořit adventní věnec, namalovat kraslice, ozdobit májku či se nechat pohýčkat kulinařskými výrobky našich potomků při dětském dnu naruby. Vše plyne tak nějak nenásilně a samovolně a my na sklonku dne u opékání špekáčků zjistíme, kolik jsme toho vlastně stihli a že jsou ty naše dětičky sice špinavé, ale mooc spokojené.

Maminka Iva, synové Martin a Honza, 10 a 12 let, oba atypický autismus

Pokračování na straně 7

NOVINKY Z ULITY NA CHOUZOVSKÉM STATKU

REKONDIČNÍ POBYT NA ŠUMAVĚ – ČERVENEC 2017**Pokračování ze strany 6**

Začátkem prázdnin pořádala Ulita na statku, z.s. pro svoje členy i jejich rodiny rekondiční pobyt na Šumavě. Ubytování jsme byli v Penzionu Paulík, Nový Dvůr. Ubytování bylo jednoduché a to nám naprosto vyhovovalo. Důležitá byla velká společenská místnost, kde se odehrávalo hodně akcí. V sousedství penzionu je velká louka, kde je možno sportovat, i ohniště a příjemný les na hry a vycházky. V neposlední řadě dostatečně velké parkoviště. Rodiče s dětmi a pejsky mají vždy hodně zavazadel. Paní Bartoňová, jakožto organizátorka, dopravila spoustu sportovních potřeb, výtvarných pomůcek a ostatního vybavení pro dětskou zábavu.

Zvláště maminky ocenily vynikající stravu, kterou nemusely vařit. Byla zajištěna plná penze, včetně pitného režimu. Jídlo vynikající, jako od babičky, okořeněné vlídným úsměvem a ochotou kuchařek.

Děti nacvičovaly Večerníčky a my ostatní jsme představení večer radostně shlédli. V průběhu dní jsme si užili spoustu soutěží a zábavných akcí. Všichni vzpomínáme na večerní grilování, se kterým nám pomohli přítomní tatínkové. Počasí nám přálo, vydali jsme se na pěší výlet k lanovce na Zadov. Kdo vyjel lanovkou nahoru, navštívil i rozhlednu. Pro děti bylo připraveno sportovní odpoledne, šumavská pouť, dostatek výherních cen i drobných pamlsků. Každý si vybral to svoje oblíbené. Nezapomeneme na noční hru – cestu odvahy. Cesta byla po louce i v lese označena světelnými body. Menší děti byly pod dohledem, na starší rošťáky čekal i pekelník a čarodějnice. Nikdo se neztratil a všichni s úsměvem vzpomínají. Děti se pobavily při stopovačce i při sbírání borůvek. Někteří si zajezdili na koni, který byl k dispozici na sousedním ranči, někdo si užíval v blízkém lanovém centru Zadov. Byl čas na vlastní program a všichni se těšili na společné večery. Získali jsme hodně kamarádů, máme fotky a vzpomínky. A už se můžeme těšit na další léto, co si asi užijeme....?

Maminka Radka, dcera Olga

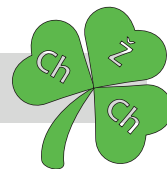
Na závěr bychom rádi poděkovali dárcům a příznivcům za vše, co spolku přinesli: hračky (např. puzzle, stavebnice, panenky), kvalitní příbory, nádobí, knížky, finance na krmení pro zvířata (zrní, seno) a na sedlo pro nového koníka, kterého jsme dostali darem. Za pravidelné dodávky skořápek a tvrdého chleba pak děkují i naši králci a slepice. Koníci Bony a Ryn, kteří nás věrně provázejí a vozí při každé aktivitě, měli radost ze dvou balíků sena zadarmo. Velké poděkování patří i spřátelenému spolku ČSŽ Chválenice za zorganizování akcí, jejichž výtěžek putuje k nám do Ulity.

Aktuální informace najdete na našich webových stránkách www.ulitanastatku.webnode.cz. Naše aktivity jsou otevřeny veřejnosti, malým i velkým – přijďte se podívat, jak plyne život v Ulitě na statku...

Zuzana BARTOŇOVÁ
Ulita na statku z.s.

Po celý víkend 23. – 24. září 2017 byl v rámci plzeňské akce **Víkend otevřených ateliérů** veřejnosti zpřístupněn mimo jiné zajímavý ateliér manželů Vlasty a Jiřího Špinky ve Chválenicích. (js)

CVIČENÍ PRO VŠECHNY ANEB HÝBEJ SE VENKU

V průběhu léta jsme pokračovali ve cvičení. Vzhledem k tomu, že základní škola je v letních měsících uzavřena, přesunuli jsme se se cvičením na fotbalové hřiště „U Křížku“. Scházeli jsme se každou středu od šesti hodin. Počasí sportu přálo, pouze jedno středeční cvičení muselo být kvůli nepřízní počasí zrušeno. Velmi mě těšila velká účast cvičenců. Naše řady rozšířilo i několik mužů, za což jsem velmi ráda. Pěkně jsme si zaběhali, protáhli naše těla a vyplavily endorfiny. Pro zahřátí jsme se lehkým během vydali kolem luk. Pak jsme „lehce“ posilovali a při závě-

rečné relaxaci jsme poslouchali ptačí zpěv. Cvičili jsme pro zdraví, pro radost, pro dobrou náladu, pro sebe - prostě, aby nám bylo dobře. A v tom stále pokračujeme.

Od září opět chodíme zvyšovat naši kondici do tělocvičny v ZŠ Chválenice. Scházíme se každou středu ve dvou skupinách od šesti a od sedmi hodin večer. V našich řadách jsou vítáni i muži, cvičení vždy přizpůsobím složení skupiny, která se na lekci sejde.

Velmi Vám děkuji za Vaši přízeň a těším se na viděnou s dalšími.

Šárka VLADYKOVÁ

Vánoční seminář

Chcete zpevnit, posílit své tělo před vánočním přejídáním? Přijďte si zacvičit na vánoční seminář.

Kdy: v sobotu 16. 12. 2017 od 9.30 do 11.30 hod
Kde: tělocvična ZŠ Chválenice

09.30 – 9.55	ZAHŘÁTÍ
10.00 – 10.35	KRUHOVÝ TRÉNINK
10.40 – 11.15	POSILOVACÍ
	DESETIMINUTOVKY
11.15 – 11.30	PROTAŽENÍ

S sebou si vezměte pití, karimatku, pohodlné oblečení, sportovní obuv, overball (pokud jej máte). Kapacita omezena, své místo si rezervujte včas!!! I muži jsou vítáni ☺.

Rezervace na tel.č. 606 228 900 nebo na facebooku.

Na všechny se těší Šárka Vladysková

Silvestrovský seminář

Chcete zpevnit, posílit své tělo? Chcete si protáhnout tělo po všech vánočních dobrotách a vysedávání na návštěvách u příbuzných? Přijďte si zacvičit na silvestrovský seminář.

Kdy: v středu 27. 12. 2017 od 18.00 do 20.00 hod
Kde: tělocvična ZŠ Chválenice

18.00 – 18.25	ZAHŘÁTÍ
18.30 – 19.20	KRUHOVÝ TRÉNINK
19.20 – 19.50	POSILOVACÍ DESETIMINUTOVKY
19.50 – 20.00	PROTAŽENÍ, PŘÍPITEK

S sebou si vezměte pití, karimatku, pohodlné oblečení, sportovní obuv, overball (pokud jej máte). Kapacita omezena, své místo si rezervujte včas!!! I muži jsou vítáni ☺.

Rezervace na tel.č. 606 228 900 nebo na facebooku.

Na všechny se těší Šárka Vladysková

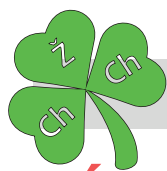
LISTOPAD VE CHVÁLENICÍCH

Lampionový průvod 17. 11. 2017

Rozsvícení stroměčku 26. 11. 2017

LÉTO A PODZIM S AKCEMI SKK CHVÁLENICE

Tři jezy

Každoročně na svatého Václava otevírají se vodáků na jediný půlden v roce pražské jezy. Akci organizují skauti, nejprve se závodí, potom za mírný poplatek může jet i široká veřejnost. Zážitek je jedinečný - pohled na Vyšehrad, Petřín, Čertovku, Hradčany, Národní divadlo z hladiny Vltavy je nádherný. Jezy samy jsou vysoké a některé i nebezpečné, proto zde hlídkují záchranáři a pomáhají nedobrovolným plavcům vrátit se ve zdraví na břeh. Tradiční konec je za jezem na Štvanici, jet je však možné až k Trójskému kanálu. Letos přálo i počasí a tak se celá akce opravdu vydařila.

Tři jezy – pod Vyšehradem

Letní kino

2. zářijový víkend uspořádal SKK Chválenice rozloučení s prázdninami. V pátek a sobotu se na hřišti promítali oblíbené české komedie: *Špunti na vodě* a *Obecná škola*. Pá-

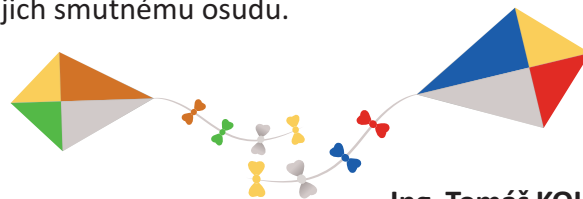
teční večer se opravdu vydařil i přes občasné mžení byl divácký zájem velký a u filmu se všichni dobře bavili. V sobotu bohužel déšť zesílil, čímž akci proměnil na rodinné setkání pořadatelů.

Příprava letního kina na hřišti

Drakiáda

Tradiční slet draků konal se na chválenickém hřišti pod dohledem pozorného oka porotcova. Řada cen byla rozhodčími z SKK Chválenice po zásluze udělena jak drakům přespolním, dorazivším až z daleké Číny a Vietnamu, tak domácím, pohříchu skromně zastoupeným. Někteří draci rozletěli se sami po kraji, zanechávajíc nešťastné majitele jejich smutnému osudu.

Ing. Tomáš KOUKOLÍČEK

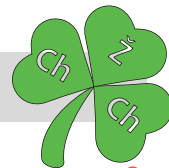
Netradiční cesta z Želčan do chválenického kina

V pátek 8. 9. 2017 zorganizovali želčanstí hasiči zájezd do letního kina na hřiště do Chválenic, kde spolek SKK promítal film *Špunti na vodě*. Jako dopravní prostředek pro téměř třicet osob zvolili želčanstí traktor s plošinou, na kterou naložili místo sedaček lavice. A tak měli děti i dospělý netradiční zážitek jak z kina pod širým nebem, tak z netradiční dopravy. Akce se povedla, na hřišti bylo výborné občerstvení, film i počasí vyšlo. To se bohužel nedalo říci o sobotě, kdy SKK promítalo film *Obecná škola*. To už se počasí pokazilo, bylo zataženo, drobně mrholilo, a tak i účast byla mnohem slabší.

Jana ŠKALOVÁ

VÁNOČNÍ PŘÍBĚH VOJÁČKA JAKUBA OD PĚTATŘICÁTNÍKŮ

NEJEDEN Z OBYVATEL NAŠÍ OBCE BYL BĚHEM DEVATENÁCTÉHO STOLETÍ PROSTÝM VOJÁKEM U PROSLULÉHO PĚTATŘICÁTEHO PĚŠÍHO PLUKU SE SÍDLEM V PLZNI. DÍKY LÉTŮM STRÁVENÝM U VOJSKA ZÍSKALI TITO LIDÉ ŘADU NENAHRADITELNÝCH ZKUŠENOSTÍ. PATŘIL MEZI NĚ NAPŘÍKLAD CHVÁLENICKÝ HUDEBNÍK A SKLADATEL DÁVNO ZAPOMENUTÉ CHVÁLENICKÉ POLKY VÁCLAV NĚMEC (1802–1884). VŠICHNI VOJÁCI U PLUKU ZAČÍNALI JAKO NEZKUŠENÍ NOVÁČCI. PŘEČTĚTE SI NYNÍ PŘÍBĚH O VOJÁČKOVÍ JAKUBOVÍ, KTERÝ BYL JEDNÍM Z NICH:

Po odvodu se Jakub s těžkým srdcem loučil s rodiči a naději upínal k vánočním svátkům, kdy doufal, že dostane možnost přijet domů. Byl otužilý, a tak mu vojenský výcvik nečinil obtíže. Po skončeném osmíneždělním výcviku nováčků byl uveden do poddůstojnické školy.

Nadešly Vánoce. Zatímco starší ročníky dostaly dovolenou, nováčkové zůstali u posádky a byli pověřeni konáním strážní služby ve městě. Jakub byl velmi zarmoucen, že bude mít první vojenské vánoční svátky velmi smutné.

Na štědrý den byl Jakub přidělen k noční službě v trestnici c. k. krajského soudu, která se nalézala ve staré radnici ve Veleslavínově ulici. Na stráži měl stát od šesti do osmi hodin večer. Vedle vchodu do věznice stála žlutočerně natřená strážní budka. Staroplzeňsky se jí říkalo „šiltrhauz“. Po celý den byla zavřená. Teprve večer ji závodčí stráže osobně otevřel, klíče vzal k sobě a v šest hodin ráno ji opět zamkl. Voják se v budce mohl při nepřízni počasí schovat. Podle předpisu se ke strážnici nesměl žádný civilista přiblížit, natož se dát do hovoru s vojákem. Úkolem vojáka mělo být především sledovat okna věznice.

V tom roce byla krutá zima, takže noční stráž obdržely zvláštní kožichy, boty na nohy a velké zimní rukavice. V této trudné situaci přešlapoval voják Jakub na svém stanovišti. V myšlenkách bloudil u svých milých, vzdálených rodičů a vzpomínal, jak asi doma probíhá štědrovečerní večeře. V zamyšlení jej náhle oslnilo světlo z přízemí protějšího domu. V právě rozsvíceném okně se objevil v plné kráse vánoční strom. Vojáček zpozorněl. Podle bílého oblečení poznal, že hledí do domácnosti zámožné pekařské rodiny Šillerovy. Pan mistr s rodinou a zaměstnanci pekařské dílny seděli u stolu a pochutnávali si na bohaté večeři. Pekařský mistr Šiller byl majitelem pravovárečného domu, a byl tedy velmi zámožným měšťanem. Na věžních hodinách kostela sv. Bartoloměje právě odbilo sedm

hodin, když se náhle a nenápadně jeden bíle oděný muž z protějšího domu přiblížil ke strážní budce, cosi před ní položil a opět se rychle vzdálil. Jakub byl napnut zvědavostí. Pohlédl blíže a to, co spatřil, bylo pro něho milým překvapením! Ležela před ním pěkná vánočka, kus smažené ryby, džbáněk plzeňského a šest kusů viržinek.

S chutí se dal do jídla, protože byl pořádně vyhladovělý. Během půl hodiny měl vše snědeno i vypito. Pekařský mistr znal velmi dobře dobu střídání stráže a poslal učně v pravý čas pro prázdné nádoby. Učeň s sebou přinesl psaníčko s pozváním na oběd o Božím hodě. Vojáček se z radoval, že se i o Božím hodu bude mít dobře. V tom se však již ozvaly těžkopádné kroky nové stráže. Velitel se přísně zeptal: „Jak dopadla stráž? Nic závažného se nepřihostilo?“ Jakub spokojeně odpověděl: „Vše bylo v úplném pořádku!“

Přišel do kasáren stojících v dnešních sadech Pětatřicátníků a přímo na hlavní strážnici si zapálil voňavé viržinko. Ostatní vojáci jen tiše záviděli, protože byli odkázáni na dýmky s komisním tabákem. Na Boží hod dostal Jakub od velitele krátkou vycházku. Pečlivě si oblékl vycházkový stejnokroj a vydal se nejprve na procházku po městě, aby mu po ní oběd lépe chutnal.

Přesně v poledne se pekařskému mistrovi Šillerovi představil jménem a prozradil také, odkud pochází. Mistr byl rozradostněn, udiven a překvapen zároveň. Řekl: „Vždyť já se s vaším panem otcem velmi dobře znám, jsme spolu staří a také dobří kamarádi. To mne náramně těší, že vás mohu přátelsky pohostit.“ Představil jej i své rodině, která měla z překvapivého setkání velikou radost. Oběd byl výborný. Také zábava byla velmi srdečná a nenucená, takže čas uběhl velmi rychle a návštěva se protáhla až do večere. Mistr vyprávěl, že býval také vojínem, a proto že si předsevzal obdarovat každý rok o Štědrém večeru stráž na I. stanovišti večeří. Na rozloučenou obdržel voják Jakub ještě malý balíček „od Ježíška“.

Později začala rodina Šillerova na štědrý večer obdarovávat vždy vojáka, který míval službu od jedenácti hodin do půlnoci. Po odchodu závodčího dostal voják vánočku, lahvičku punče a koledu ořechů a jablek. Aby na nikoho nepadlo podezření, že byl voják sváděn od konání strážní povinnosti, donesli mu dárek do strážní budky, načež voják si o půlnoci, kdy byl na stráži vystřídán, svoji koledu odnesl do kasáren.

Podle Jaroslava Schiebla (Plzeňsko 1926) a Marie Kopalové (Plzeňsko 1929)... Jiří SANKOT

KRVAVÝ STÍN NAD CHVÁLENICKOU TANCOVAČKOU

V ZÁŘÍ 1928 UPLYNUL ROK OD VRAŽDY SLUŽEBNÉ MARIE ŠTĚPÁNKOVÉ. ČETNICTVO DOSUD VYSLECHLO NA PĚT SET OSOB, POŘÍDIL A SEJMULO STEJNÝ POČET OTISKŮ, A PŘESTO NEMĚLO ŽÁDNOU RELEVANTNÍ STOPU. OD KONCE ROKU 1928 ŠLI ALE ČETNÍCI PO NOVÉ STOPĚ.

Začali se zajímat o pětadvacetiletou M. K. z Chválenic. Pocházela ze statku v Nezbyšovicích. Od dubna 1927 byla provdána za chválenického sedláka F. K. Ten byl blízkým příbuzným štáhlavického starosty Josefa Šebka. I přes sňatek s F. K. táhlo M. K. srdce k milému, se kterým měla poměr před svatbou. Tím byl o dva roky mladší kočí František Beneda z Nezbyšovic. Ani po svatbě mu M. K. nepřestala psát milostné dopisy. Beneda však začal navštěvovat ve Štáhlavicih Marii Štěpánkovou, a četníci proto našli u M. K. jasný motiv vraždy – žárlivost. Zároveň však narazili na pevné alibi podezřelé – v době vraždy byla s manželem F. K. ve Chválenicích na tancovačce.

V lednu 1929 začali nezvěstičití četníci spolupracovat s dvojicí jasnovídců Svengalim a Nielssenem. Svengali si jako své médium vybral školačku H. Kš., kterou si před tím vyhlédl při představení v plzeňském německém divadle. Spolu s dalšími dvěma médii byla dívka v plzeňském hotelu Continental uvedena do transu, kde všichni tři shodně popsali pachatelku štáhlavické vraždy jako M. K. a přidali překvapivě podrobnosti celého činu. Později byla média odvezena do Štáhlav, kde pokusy pokračovaly.

Dalším místem, kde proběhly pokusy s médii H. Kš., byly Chválenice. Médium popsalo i takové detaily, že pachatelce v ústech chybějí dvě stoličky či kde se právě nachází. Všechny pokusy se odehrávaly za pozornosti tisku, který významně překrucoval fakta týkající se vztahu M. K., F. K. a Františka Benedy. Humbuk ustal až ve druhé polovině ledna 1929, kdy dorazily výsledky daktyloskopického rozboru otisků M. K. a potvrdily, že je nevinná. Navíc se ukázalo, že detaily uváděné Svengalovými a Nielssenovými médii byly sice překvapením pro veřejnost, v žádném případě však nebyly neznámé nezvěstickým četníkům nebo rodině podezřelé. Po události došlo k uklidnění ve vztahu manželů M. K. a F. K., kteří se o rok později konečně dočkali dítěte.

Díky nové stopě se četnictvo již v lednu 1929 přestalo o Chválenice zajímat. Hlavním podezřelým se stal dvacetiletý zámečník František Škoda ze Starého Plzeňce, nejmladší z šesti dětí drážního penzisty Josefa Škody. Rodina byla chudá, ale dosud měla v Plzenci dobrou pověst. Nejstarší z Františkových bratrů Jaroslav byl válečným invali-

Závěr příběhu

dou. Roku 1917 přišel na frontě o pravou ruku. Nyní měl v Plzenci trafik, svůj jediný majetek, a pobíral rentu.

František Škoda měl v lednu 1929 krátkou známost s Plzeňankou Augustou Pechovou, o osm let starší ženou. Společně prohýřili peníze, které vydělal, a mladík začal dělat dluhy, které za něho musel splácet jeho otec. Tomu došla 13. ledna 1929 trpělivost a vyhnal chlapce z domova.

V práci zdůvodňoval Škoda kolegům svou sklíčenost a následný odchod z domova tím, že byl u soudu kvůli štáhlavické vraždě a že se bojí dalšího líčení a vazby. Když 14. ledna podal výpověď ze zaměstnání, zdůvodnil to tím, že byl předchozí den opět vyslýchán a musí proto odjet do Prahy. Jediný, kdo znal pravý důvod jeho odjezdu, byla

Augusta Pechová. Ve stejné době obdržela četnická stanice v Plzenci z Prahy anonymní dopis, podle kterého se štáhlavičtí vrazi zdržují právě v hlavním městě. Když pak strážmistr Vaněk z Plzeňce shodou okolností 16. ledna vyšetřoval kolegu Františka Škody v plzeňské Belaniově továrně, dozvěděl se o chlapcově divném chování. Nabyl přesvědčení, že hledaným vrahem ze Štáhlav bude právě on.

Adresu Františka Škody poskytla četníkům Pechová. Ještě předtím Františka varovala dvěma dopisy. Pro podezřelého si do jeho podnájmu přišli 30. ledna 1929 policisté z pražského policejního ředitelství, konkrétně z jeho bezpeč-

nostního oddělení. Legendární „čtyřce“ šéfoval vrchní rada Josef Vaňásek, předobraz slavného filmového rady Vacátka. Ten se také výsledků Františka Škody zúčastnil. Vznikl vyšetřovací spis, jehož torzo se dochovalo v Národním archivu v Praze.

Chlapec zpočátku odmítal, že by Marii Štěpánkovou zabil, ale druhého dne se rozplakal a k činu se přiznal. Již po pěti dnech se ale vrátil ke své původní výpovědi a popřel, že by Štěpánkovou znal. Mezitím poměrně přesně popisoval průběh a okolnosti vraždy. Tvrdil, že s dívkou chodil od léta 1927. Při líčení osudného večera se držel známých informací z tisku a měl-li improvizovat, chyboval. Tvrdil, že měl se Štěpánkovou před vraždou pohlavní styk. Uvedl, že do dvora Šimánových vstupoval brankou, která zde nebyla, a se závěry pitvy se rozcházel, když líčil, **Pokračování na straně 12**

Uspané médium stopuje přes hradby štáhlavickou vražedkyni.

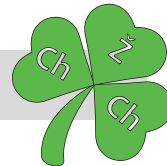
Pokusy umělců Svengalloho a Nielssena s médii Krbcem na místě činu vraždy ve štáhlavických přináší některé zajímavosti, ale je otázka, do jaké míry se splní.

- Je neděle?
- Ne, je už pondělí.
- Co právě hovoří?
- Milenec se ptá: Máš mně ráda? Má, odpovídá ona.
- Pozoruje někdo milence?
- Ano, ve chlévě je skryta žena.
- Co dělá?
- Poslouchá.
- Co se děje pak?
- Milenec odchází.
- A co se děje, když milenec odešel?
- Žena uchopila kosu, vtrhla do komůrky. Křičí o pomstě. Vrhá se na svlečenou milenkou. Je rozčilená. Volá: Zhyneš, bestie!
- Co říká ta?
- Cos mi to jen udělala?
- Co dělá teď?
- Stojí u plotny. V ruce má vařečku.
- Je sama?
- Ne, vedle ní stojí muž a žena.
- Která je to obec, kde nyní je?

UKÁZKA KONVERZACE S MÉDIEM

Medium obec naznačilo a udalo stáří ženy...

KRVAVÝ STÍN NAD ...

Pokračování ze strany 11: jakým způsobem Štěpánkovou omráčil.

František Škoda byl počátkem dubna 1929 propuštěn. Tehdy si již byli vyšetřovatelé jisti, že nejenže Marii Štěpánkovou vůbec neznal, ale navíc byl v době činu na taneční zábavě v Chotíkově. Ještě před tím doplatil na medializaci případu Františkův invalidní bratr Jaroslav. Toho v březnu 1929 okradl přímo v trafice profesionální podvodník vydávající se za bachaře, jenž chce vězni Františkovi přilepšit.

Ještě jednou se policie v souvislosti s vraždou Marie Štěpánkové zajímala o Františka Škodu a jeho rodinu. Stalo se tak v srpnu 1934, kdy se pod vlivem alkoholu dostal v Plzenci do sporu se svým bratrem Václavem a začal jej ohrožovat revolverem. Bratr utekl na četnickou stanici, kde obvinil Františka z vraždy Štěpánkové. Později svou výpověď odvolal a stanice uzavřela případ s tím, že „všichni sourozenci Škodovi jsou považováni za lidi do jisté míry výstřední, po senzaci toužící, rozumově ne zcela přičetné, výpovědi jejich nutno posuzovati s určitou rezervou, zejména pak co se pravdomluvnosti týče.“

Sled událostí převrátil životy Františka a ostatních členů jeho rodiny naruby. František Škoda se v lednu 1936 v Plzenci oženil a narodilo se mu postupně několik dětí. V době svatby byl nicméně již třikrát trestaný a neměl zaměstnání. S četníky se setkával i nadále, přestože šlo jen o drobné přestupky. Svědčí o tom spis uložený ve Státním oblastním archivu v Plzni. Po druhé světové válce se Škoda odstěhoval do pohraničí. Zemřel 26. 2. 1975 v Ústí nad Labem. Před smrtí žil v domově důchodců v Dubí.

Františkův nejstarší bratr Jaroslav Škoda byl ženatý, ale bezdětný. Na jaře 1941 se nechal zlákat plzeňským občanem Josefem Urbánkem ke vstupu do fašistické a kolaborantské organizace Vlajka. Společně v městečku vytvořili místní buňku. Jako noční hlídač dostal Jaroslav Škoda za úkol sledovat poslech zahraničního rozhlasu a protistátní chování vytipovaných osob. Ačkoliv nejspíš nikoho nikdy neudal, stal se postrachem celého Starého Plzně. Rozsudkem Mimořádného lidového soudu v Plzni z r. 1946 byl odsouzen do těžkého žaláře na dobu pěti let. Roku 1948 byl podmíněčně propuštěn. Pracoval pak jako lesní dělník ve Starém Plzenci a jako dělník ve Škodových závodech. Teprve ve druhé polovině 50. let mu opět byla přiznána renta.

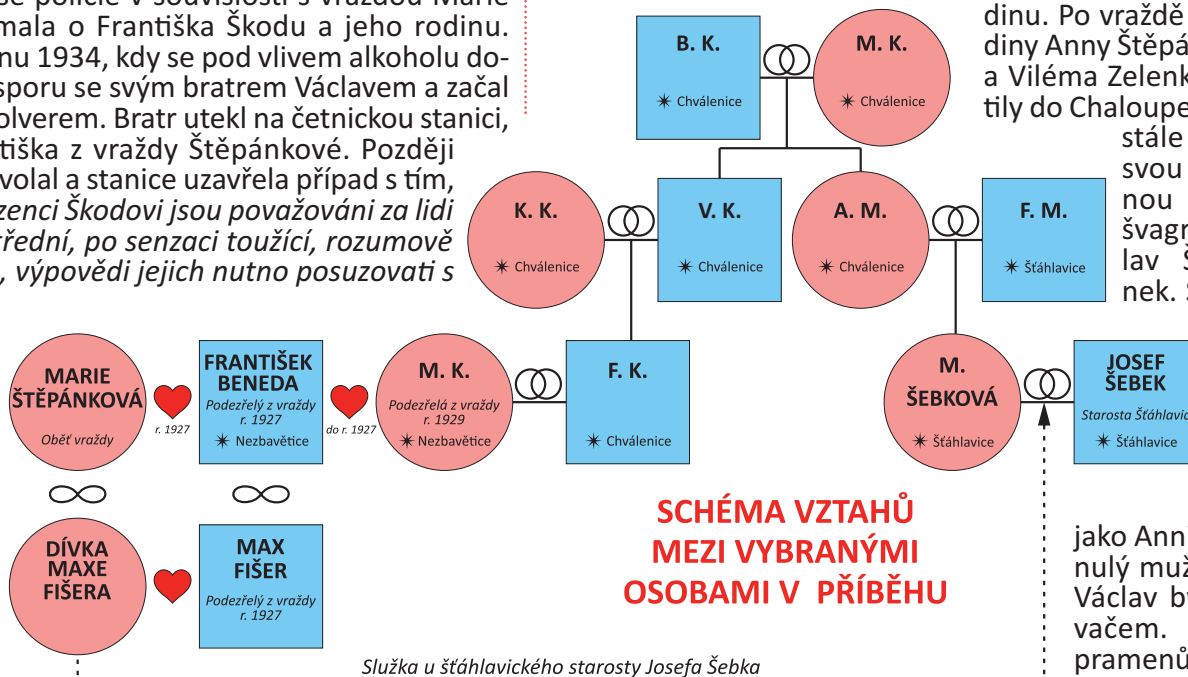
S Františkem Škodou ztratili četníci svou nejnadějnější stopu. Přicházela nová udání, ale nejčastěji planá. Některá obvinění sledovala zjištěné cíle. Tak tomu bylo na sklonku roku 1934, když se do případu zapletl Vilém

Šašek, šerif plzeňské tramské osady Nevada–„Grand“. Zapálený zálesák měl svou chatu nad Štáhlavicemi, pořádal v Plzni přednášky o trampingu a přispíval do celostátního časopisu Tramp. Po Plzni ale šířil stejně zapáleně dezinformace k vraždě Štěpánkové. Za vraha označil bratra své duševně zaostalé přítelkyně a doufal, že se tak dostane k jejímu dědictví ve výši 30.000 Kč.

Případ zůstal nevyřešen, i díky trvající neochotě obyvatelstva Štáhlavic spolupracovat a svědčit. Případem se nechal volně inspirovat spisovatel Jiří Marek u povídky Hra v knize Panoptikum starých kriminálních případů.

Vraždy Marie Štěpánkové pochopitelně těžce dolehla

také na celou její rodinu. Po vraždě se rodiny Anny Štěpánkové a Viléma Zelenky vrátily do Chaloupek, kde stále žil s svou rodinou Annin švagr Václav Štěpánek. Stejně

LEGENDA:

	Manželství
	Potomek
	Milostný vztah
	Přátelství
	Další vztahy
	Muž
	Žena
	Místo narození
	Dlouhodobě přerušené vztahy

Chaloupek žila nějakou dobu v bídě a před rokem 1934 zemřela.

Poručník dětí Štěpánkových Vilém Zelenka byl během let 1934–1935 nezaměstnaný. V roce 1945 se s rodinou přestěhoval do pohraničí, konkrétně do obce Krupice na Chomutovsku. Ves byla po odsunu německého obyvatelstva vylištěna a ještě v polovině 50. let zde byly obydleny pouze tři domy. Manželé Zelenkovi zůstali v Krupici až do roku 1977, kdy byli přestěhováni do domu s pečovatelskou službou v Kadani, kde v letech 1978–1979 oba zemřeli.

Děti Anny Štěpánkové žily mnoho let v cerhovičském sirotčinci. Obec se o ně finančně starala. Když nejmenší z dětí, Vašek, dosáhl roku 1934 věku čtrnácti let, opatřil mu správce sirotčince na útraty obce Chaloupky oblek a s poručníkem Vilémem Zelenkou zkonzultoval možnosti dalšího uplatnění synovce. Václav se později stal cukrářem. Bydlel nejprve v Chaloupkách a později v Berouně, kde pracoval ve zdejší pekárně. O kontakty s ostatními příbuznými nestál a zemřel v sanatoriu v Nové Vsi pod Pleší roku 1973.

Nejvíce informací máme o osudech Aničky Štěpánkové, prostředním ze tří sourozenců zavražděné Marie Štěpánkové. Sloužila od roku 1934 jako panská v rodině pražského továrníka Bartoše a **Pokračování na straně 13**

KRVAVÝ STÍN NAD ...

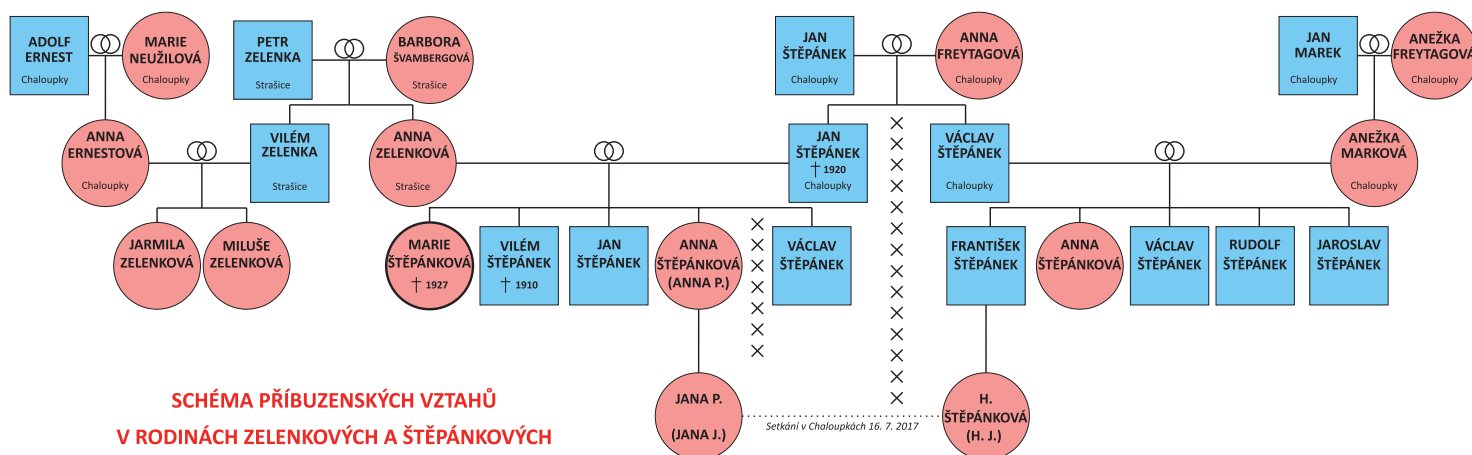
Pokračování ze strany 12: později pracovala v Praze v továrně na nábytek u Jirásků. V září 1938 se provdala za J. P. z Čáslavi a zůstala v domácnosti. Rodina žila v Praze. Anně se narodila se mimo jiné dcera Jana. Anna P. nerada vzpomínala na své dětství. Udržovala kontakty s rodinou strýce Viléma Zelenky a také s rodinou bratra Jana Štěpánka, který žil v Dubí. Dcera Jana dodnes vzpomíná na dobrodružné prázdniny strávené v severočeském pohraničí – v Krupici a v Dubí.

Smutný byl osud staršího bratra Anny P., Jana Štěpánka. Měl dva syny. Roku 1978 se při autonehodě zabil první z nich. Poté zemřela manželka Marie, následována druhým synem. Zdrčený Jan Štěpánek skonal v lednu

1980 v domově důchodců v Dubí – shodou okolností pobýval ve stejném zařízení jako František Škoda z Plzně.

Nikdo z nejbližších příbuzných zavražděné Marie Štěpánkové v Chaloupkách nezůstal. Žila zde pouze rodina jejího strýce Václava Štěpánka. V této rodině sice vzdáleně rezonovala vzpomínka na vraždu v příbuzenstvu, nikdo však netušil, koho se týkala. Potomci totiž vůbec netušili, že Václav Štěpánek měl bratra Jana a tedy ani to, že existují nějakí další příbuzní. Podobně tomu bylo v rodině paní Anny P. Další generace již netušily, že její otec Jan Štěpánek měl bratra a jeho potomci že stále žijí v Chaloupkách. K prvnímu kontaktu obou rodin došlo koncem roku 2016 a 16. července 2017, téměř 90 let po vraždě, se obě rodiny opět setkaly. Ve Štáhlavicích je případ i po devadesáti letech otevřenou ranou, o kterém se těžko mluví.

Jiří SANKOT

ZAPOMENUTÝ ZLOČIN ZE STARÉHO KOSTELA

Zločin, který neměl v celém širokém okolí obdoby, se odehrál v noci ze středy na čtvrtek po sv. Petru a Pavlu v roce 1744. Pro dnešního čtenáře bude jednodušší uvést konkrétní datum – zmíněný čtvrtek připadl na 2. červenec 1744. Šest týdnů před tím, 17. května, zemřel chválenický farář Josef Fischer. V čele farnosti stál osmadvacet let.

Starý chválenický kostel sv. Martina byl velmi zchátralý. Již v roce 1716 hlásil P. Fischer arcibiskupské konzistory v Praze, že je na spadnutí a veškeré zařízení staré. Přes nespornou snahu nedokázal ani on získat peníze na opravu. Podařilo se zakoupit pouze nový zvon, ciborium, kalich, liturgická roucha a oltářní ubrusy.

V létě 1744 nebylo pro partu zkušených zlodějů problémem vloupat se pod rouškou tmy do kostela. Dopustili se při tom svatokrádeže, kterou se kvůli jejímu rozsahu zabývalo i české zemské místodržitelství v Praze. Hlášení došlo na zemské místodržitelství čtrnáct dní po činu, 16. července 1744. Z této zprávy se do dnešních dní dochovalo v Národním archivu pouze obálka.

Více zpráv o svatokrádeži se dochovalo ve Státním okresním archivu v Rokycanech. U rokycanského městského soudu byl totiž koncem ledna 1745 chystán soud, u kterého měl o výši způsobené škody svědčit chválenický kaplan Jan Kisling. Ten byl v době činu administrátorem farnosti.

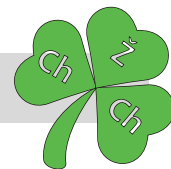
Kostel byl při krádeži vydrancován. V první řadě se ztratilo stříbrné pozlacené ciborium (nádoba na uchování proměněných hostií), dar hraběnky Antonie Josefy Černíkové, a stříbrný, pozlacený kalich s paténou (okrouhlou

miskou na hostie). Ukradena byla také řada kněžských oděvů – v první řadě zelený hedvábný ornát (svrchní roucha) se zlatými květy a modrý damaškový ornát pořízený v roce 1735 za 42 zlatých a 40 krejcarů. Chválenický farář přišel také o vyšívaný liturgický plášť, pluviál, pořízený v roce 1729 z 37 zlatých. Ztratily se také dvě superpelice (svrchní ministrantská roucha), starší za 1 zlatý a 15 krejcarů a zánovní za 1 zlatý a 44 krejcarů a dvě alby (dlouhé bílé tuniky sahající po kotníky) po 3 zlatých, 18 krejcarech a 3 denárech. Nakonec si zloději odnesli dvanáct oltářních ubrusů z r. 1739 v celkové hodnotě 9 zlatých, 15 krejcarů a 4,5 denáru a několik oltářních plen, darů od věřících.

Z farní kroniky víme, že stříbrný kalich, na který kdysi vydělal farář Josef Fischer prodejem malých kostelních svíček, se po krádeži vrátil do nového, Dientzenhoferova chrámu sv. Martina. V roce 1815 jej nechal nově pozlatit kostelník Jan Fiala zvaný Ruda.

Více zpráv vztahujících se k chválenické svatokrádeži nemáme. Tři roky po činu a dva roky po zahájení soudního řízení byl osud starého chválenického kostela zpečetěn. V roce 1747 začal totiž kolem původní, zchátralé a vykradené stavby architekt Kilián Ignác Dientzenhofer budovat reprezentativní barokní chrám. Stalo se tak na přání hraběte Heřmana Jakuba Černína z Chudenic. Zdivo ze starého chválenického kostela bylo z části využito při stavbě Dientzenhoferova chrámu a z části při opravě obvodní zdi přilehlého hřbitova. Základy a krypta původního kostela jsou dnes pravděpodobně ukryty pod podlahou barokního chrámu sv. Martina.

Jiří SANKOT

MEZI NEJMENŠÍMI VE ZDEJŠÍ MATEŘSKÉ ŠKOLE

Vystoupení dětí ze školky při letošním vítání občánků

Před vystoupením

Několik sourozeneckých dvojic z chválenické mateřské školy se 23. září zúčastnilo vítání deseti nových občánků naší obce. Malí zpěváčci zazpívali a zarecitovali. Aby vystoupení bylo stylové, všechny příspěvky ladily podzimmě. Rodičům vítaných dětí a ostatním dospělým účastníkům se vystoupení líbilo, zato někteří nejmenší reagovali pláčem. S tím se muselo počítat. Učinkující děti byly odměněny dobrotou.

Je velmi pravděpodobné, že za několik let, budou dnešní malý občánkové navštěvovat naši mateřskou školu a na slavnosti k uvítání dětí, které teprve přijdou na svět, jim zase zazpívají oni. Tak ponesou onu vítací štafetu dál. Je to pěkná tradice.

Markéta NACHTMANOVÁ

Sladká odměna

Vítání občánků

Ve Chválenicích pod hvězdami v mobilním planetáriu

Každý z nás jistě někdy zatoužil, alespoň ve své fantazii, poznat, co je ve vesmíru, proletět se vesmírem, poznat a osvětlit, jak nekonečně a nepředstavitelně veliký je vesmír, jehož jsme součástí. Co je Země a jak to, že Slunce je vlastně také hvězda... Kdo by o tom někdy nepřemýšlel...?

Proto nás zaujala nabídka programů *Mobilního planetária*. Pozvali jsme jej k nám do školy.

K vytvoření hvězdné oblohy posloužily prostory tělocvičny, kde během pouhých 30 minut byla nafouknuta kupole. Uvnitř kupole ležely děti na karimatkách a promítaný děj sledovaly vleže.

Zábavně vzdělávací programy jsou laděny nenáročně úměrně k věku dětí. Jsou určeny a připraveny už pro děti od tří let, ale i pro širokou veřejnost. Zajímavé jsou i pro dospělé.

Dětem z Mateřské školy byl nabídnut příběh „Krtci – co je tam nahoře?“ pojednával o krtčím chlapci jménem Platón, který žije pod zemí a fascinuje jej život nad zemí. Na jeho cestě za dobrodružstvím ho doprovázejí kamarádka žilaly Alfa, Beta, Gama a moudrý profesor Sokrates, který krtka učí vše zkoumat a objevovat. Srozumitelně, formou pohádky, dostaly děti spolu s krtkem odpovědi a

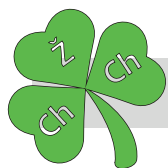
vysvětlení základních astronomických jevů:

- proč se na Zemi střídá den a noc?
- proč měsíc stále mění svou tvář?
- proč ve městě nemůžeme pozorovat hvězdy?
- jak se jmenují nejznámější souhvězdí?

Během asi pětaticetiminutového příběhu děti získaly nenásilnou, srozumitelnou formou odpovědi nejen na tyto, ale i na celou řadu dalších otázek. Úžasný byl zejména vizuální zážitek, který se nedá srovnat např. s pohádkou v televizi. Myslím, že právě netradiční forma výukových programů *Mobilního planetária*, všechny velice zaujala a nadchla (a nejen děti). Přejí všem nevšední, zajímavé zážitky! OTEVŘETE OČI A OBJEVTE ÚŽASNÉ VĚCI.

Mgr. Kateřina BARTOŇOVÁ

Školka očima maminky a také dětí, které ji navštěvují

NEBUDOU KŘÍČET NA TU MOJÍ HOLKU? BUDOU TAM DOBŘE VAŘIT? CO KDYŽ JÍ BUDOU NUTIT JÍST TO, CO NEMÁ RÁDA? POMŮŽE JÍ NĚKDO, AŽ BUDE ZÁPASIT SE ZAVAZOVÁNÍM TKANIČEK, OBLÉKÁNÍM, KRÁJENÍM OBĚDA A DALŠÍCH, PRO NI ZATÍM SLOŽITÝCH ZÁLEŽITOSTÍ? A CO AŽ JÍ BUDE SMUTNO, JESTLIPAK SE S NÍ PANÍ UČITELKA ALESPŇ MALIČKO POMAZLÍ NEBO JÍ POTĚŠÍ MILÝM SLOVÍČKEM? A VŮBEC, BUDE SE JÍ TAM LÍBIT?

Tyhle a mnoho dalších otázek mi létalo hlavou, když jsme se konečně, po dvou letech snažení a chození k zápisu proboujaly s mou dcerou do chválenické školky. Marný boj o umístění do školky ve Chválenicích jsme museli v rodině vyřešit nástupem do soukromé školky v Plzni. No aspoň, že jsem do Plzně dojížděla do práce a dítě vzala „cestou“, jinak bych také mohla strávit více času dojížděním z bodu A do bodu B. Soukromá školka si však vzala za oběť můj plný úvazek v práci, začínalo se v 8h ani o minutku dříve, a nejpозději v 15h už zase šup domů. Emičce se ale ve školce moc líbilo, tety byly příjemné a milé a v menším kolektivu různě starých dětí se cítila spokojeně. Když jsme se s plzeňskou školkou loučili na závěrečné párty, skoro se nám ani nechtělo ji opouštět a měnit zaběhnuté rituály a zanechat zde staré známé kamarády z řad dětí i rodičů. Do Chválenic jsme se ale těšily obě, já i dcera. Přála jsem si, aby si v místě bydliště našla stejně staré kamarády.

První den ve školce pro nás tedy již nebyl ničím zcela novým, malá nastupovala jako zkušená „mazačka“. Slzičky se tedy naštěstí nekonaly, jen trošku nervozity, ta však opadla hned při setkání s paní učitelkou. Ema jí slušně pozdravila „ahoj“, tak jak byla zvyklá z předešlé školky a předala kytičku na uvítanou. Úsměv na tváři učitelky nás pak každodenně provázel během dalších let, nejen ten první zářijový den. Vstup do školní budovy byl pro mě vždycky milým pohlazením, z kuchyně už z rána voněl oběd, chodby i šatna plné roztomilých uměleckých děl malých školáku a „šolkáčků“ mne dost často nutily se zastavit a někdy se i pousmát. Tohle mi v Plzni trošku chybělo, taková ta „teplá atmosféra“.

Ema během svého šolkového období ve Chválenicích zažila spoustu krásných zážitků, na které bude určitě ráda vzpomínat. S dětmi chodily pravidelně do přírody i na celodenní vycházky, v létě, v zimě, v dešti v mrazu, a proč ne, jaképak nasytění, teplá bunda a čepice to jistí a čerstvý vzduch je v zimě někdy lepší než vytopená třída

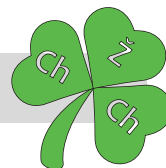

plná létajících bacilů. Víím, že některým maminám se to nelíbilo, ale je to věc názoru, a já jsem byla vděčná, že učitelky nebyly líné ani pohodlné a nenechaly se umorit fňukáním rodičů, že těm dětem bude zima. V zimě děti jezdily i do solné jeskyně a z jara na plavání. Tolik výletů snad v žádné jiné školce s mrňousama nestíhají. A pozor, žádné courání po okolí, pěkně na vlak nebo na autobus a šup, třeba až na Karlštejn, do Prahy, na Šumavu na Kašperk, i dál, nic nebyl problém, já jen nechápu, jak to všechno dokázaly stihnout, a hlavně zvládnout uhlídat ten houf skákajících blech. Klobouk dolů.

Ema se naučila být trošku víc zodpovědná a plnit zadané úkoly, za což jsem paní učitelce nyní při plnění úkolů do 1. třídy ve škole nesmírně vděčná. Prostě mi tam tu holku trošku „vycepovala“ a já mám teď vzornou školačku a moje nervy nedostávají tolik zabrat, jako když jsem tyto povinnosti absolvovala se svou starší dcerou, která byla ze školky „zhýčkaná“ a v 1. třídě vysloveně zažívala kulturní šok z přísné paní učitelky a přemíry nastalých povinností. O školce a paních učitelkách bych mohla psát dál a dál, bylo by toho za ty dva roky mnoho, čeho jsem si jako mamina povšimla, co mne zaujalo, potěšilo, nebo přinutilo k zamyšlení.

Ale myslím, že nejlíp vám o chválenické školičce povědí samotné děti. Jejich spontánní povídání a reakce jsem před letními prázdninami zachytila a ráda bych se o ně podělila, myslím, že v nich najdeme odpovědi na všechny mé otázky, které jsem si jako maminka kladla před nástupem Emy do této školky. Odpovědi nejmenších najdete na protější straně.

Pokračování na straně 16

Školka očima maminky a také dětí

Pokračování ze strany 15:

Co se vám na školce líbí a co zde děláte?

Líbí se vám ve školce?

Děláme tu úkoly, chodíme ven.

Vyrábíme tou černou vodou, voskovkama, štětcema, křídama.

Chodíme sem rádi.

Líbí se mi tu.

Máme medvídko cestovatele, a já jsem ho vzal na pouť.

Mně se nejvíc líbil pokus, jak tancovaly hrozinky.

Já jsem s medíou sázel doma na zahradě.

Třeba zavíráme zvířata do klece. (pozn. malování svislých čar přes obrázek zvířátka.)

Děsně se mi líbilo, že jsme tu spali přes noc a duch nás vyrušil..

Taky s ním vyplňujeme úkol do sešitu, třeba vlaky. My starší děti si vždycky zalezeme dolů do třídy a pracujeme jako ve škole.

Jaké jsou vaše paní učitelky?

Já dělám paním učitelkám masáže. Zadarmo.

Když to nechceme jíst, tak to ochutnáme 3x a odneseme. Řekneme to učitelce a nemusíme.

Paní učitelky jsou nejkrásnější na světě.

Aby ty hračky nevzbudily ostatní děti, který spí.

Po obědě, když neusneme, tak neusneme, po chvíli se poučíme knížky. Nebo tiché hračky.

Nejhodnější na světě.

Zlobí se na nás, když rozbijeme hračku a nepřiznáme to. Když žalujeme.

Vaří dobře.

Chutná vám ve školce jídlo?

Dáváme si na záda batůžky, protože my někdy pojedeme třeba do bazénu nebo na výlet.

Mně chutná rajče, kaše a řízek.

Buchtíčky se šodó.

Já to nevím, co vaří.

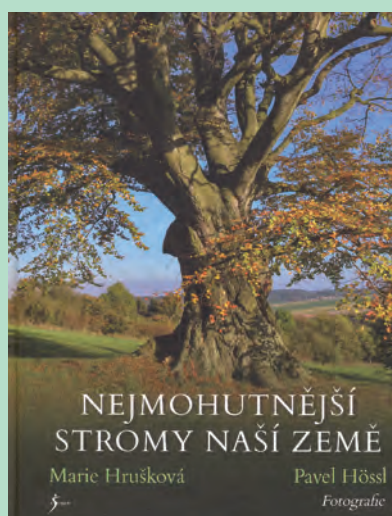
Dáváme tý paní kuchaře nejvíc bodů.

Ty bezva paní učitelky se jmenují Katka a Markéta, dvojice, která se dost dobře doplňuje, každá je jiná a každá je v něčem lepší, ale obě jsou moc hodné, i když někdy přísnější, ale dám za ně ruku do ohně. Emy jsem se ptala snad 100x, jestli je má ráda a jestli se ve školce

dobře cítí, výsledek je sto krát ANO. Nakonec ještě výzva pro chválenické zastupitelstvo – zapracujte na nějakém rozumném řešení a navyšte už konečně možnou kapacitu dětí, tak, aby další děti nemusely jezdit do Plzně a jiných okolních školek.

Kateřina BENEŠOVSKÁ

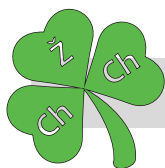
HEZKÝ VÁNOČNÍ DÁREK PRO VŠECHNY PATRIOTY

Nakladatelství: Esence Praha
Vydání: 6. 11. 2017
Počet stran: 128
Vazba: pevná
Cena: do 300 Kč

Velký úspěch zaznamenala chouzovská **Niklojc hruška** (zvaná také **hrušeň Bobek**). Poté, co byla 27. října 2016 jako strom-veterán oficiálně prohlášena památným stromem, stala se objektem překvapivého zájmu. Strom v chouzovských polích na hranici s chválenickým katastrem totiž představuje jeden z mála památných ovocných stromů, navíc jde o jednu z nejmohutnějších hrušní v republice. V posledním roce vznikla o Niklojc hrušce například **diplomová práce** na Zahradnické fakultě v Lednici, spadající pod Mendelovu univerzitu v Brně. Niklojc hrušku si navíc do své **nové fotografické knihy** vybrali spolu s dalšími osmdesáti existujícími a zaniklými památnými stromy spisovatelka Marie Hrušková a fotograf Pavel Hössl. Marie Hrušková je nejen spisovatelka, ale také scenáristka. Ve svém díle se soustředí na tematiku stromů, vede webovou stránku www.pamatnestromy.cz, spolupracuje s rozhlasem a televizí a její texty o stromech se staly podkladem například pro televizní pořad **Paměť stromů**.

NÁVŠTĚVA VE CHVÁLENICKÉ ZÁKLADNÍ ŠKOLE

Školní rok 2017/2018 se také u nás rozjel na plný plyn

Skončily letní prázdniny, během kterých jsme všichni čerpali novou energii, odpočívali, vyhřívali se na slunci u vody, jezdili na výlety. Nový školní rok začal 4. září. Začalo získávání nových zkušeností, každodenní ranní vstávání, povinnosti, které jsou zkrátka se školou spojené.

Práce se rozjela na plný plyn a my se můžeme pochlubit, co jsme za ty dva měsíce stihli. Je pravda, že škola je hlavně o čtení, psaní a počítání, ale abychom se na práci příjemně navnadili, navštívili jsme několik míst a pracovali na různých projektech.

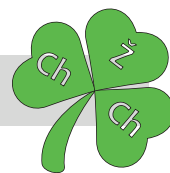
V září jsme navštívili ZOO Plzeň, kde jsme omrkli nové přírůstky zvířecích rodin. V říjnu jsme navštívili Plzeň, kde jsme měli exkurzi do Depa s paní učitelkou Janečkovou. S paní učitelkou Otcovou jsme navštívili muzeum Strašidel. Též jsme měsíc říjen věnovali přírodě, která je na podzim velice okouzlující. Uklízeli jsme školní zahradu, hrabali listy, zkoumali měnící se listy, které padaly ze stromů, a sbírali podzimní plody a tvořily z nich koláže či výrobky.

Před podzimními prázdninami jsme si uspořádali HALLOWEEN. Žáci se převlékli do strašidelných kostýmů a tvořili zdobené dýně, netopýry a sladké duchy z lentilek a čokolády. Nyní je před námi prosinec, který je na tvoření a zážitky velice bohatý, už začínáme nacvičovat školní besídku a budeme moc rádi, když se na nás přijdete podívat.

Mgr. Šárka OTCOVÁ

Mgr. Oldřiška JANEČKOVÁ

Nový ředitel chválenické základní školy Pavel Litvan

Dobrý den, jmenuji se Pavel Litvan a začátkem tohoto léta jsem převzal od pana starosty jmenování do funkce ředitele zdejší školy. Pocházím z Aše z učitelské rodiny. Od roku 1990 jsem v Plzni a teď mám

možnost poznat obec Chválenice a tím i vás. Hned z kraje mé přítomnosti jsem slyšel vyprávění o farském hřišti od souseda školy. Vyprávěl, jak tam byly stáje a jak se to bouřalo a tak. Jeho vyprávění nám pomohlo objasnit, proč se začala zídka naklánět. Ve spolupráci s obcí došlo k jejímu zabezpečení. Jsem rád, že obci na škole záleží. Panu starostovi a paní Jägerové děkuji i za ochotu a schopnost vzniklé situace řešit. Některé rodiče už znám a věřím, že další potkám na třídních aktivech anebo na Vánoční besídce (15. 12. 2017 od 17 hodin v sále zdejší hospody).

Nedá mi to nepodělit se s vámi o hezký příběh. Je to tak čtrnáct dní, kdy k nám přijely děti z Chocenic na akci Mobilní planetárium. Už při domlouvání o organizaci jsem mluvil s jednou paní učitelkou z jejich mateřské školky, která vzpomínala, jak před třiceti lety pár týdnů vypomáhala ve zdejší škole. Nejvíce jí utkvěla vzájemnost a pozornost místních. Vrátila se s dětmi z venku a než vyrazila na autobus domů, tak jí paní uklízečka vyčistila boty od bahna. Říkala, že to dává k dobru ve školkách, kde byla. Říkám jí, že se s tou paní třeba při návštěvě u nás potká. Vzhledem k časové prodlevě zapochybovala. Chocenické děti jsme pohostili čajem s perníkem a při prohlídce naší školy kvitovali, jak je hezká. V té době u nás za nemocnou kuchařku zaskakovala paní Koubová, stála na chodbě a jako na zavalanou jí zrovna tahle paní učitelka vypráví svůj příběh s botami. A paní Koubová jí povídá: „To jsem

byla já.“ Bylo to milé setkání po třiceti letech. Ostatně také díky paní Koubové se podařilo rozluštit záhadu ztraceného sklepa, na který si někdo vzpomínal, že tam jako děti byly posílány za trest. Se změnou způsobu vytápění budovy se došlo k závěru, že kotel se sklepem bude lepší zaházet než se s ním mordovat ven. Všechno má svůj vývoj, jak rozhodnutí tak i naše postoje. Třeba by ti, kteří nechali bývalou kotelnou zaházet, dnes uvažovali jinak. Avšak nechci tady hodnotit rozhodnutí, o kterém nic nevím a ani takové přání nemám. Jen zde vyprávím o škole, která postupem času odhaluje své taje. Také se moc těším na setkání s místním kronikářem, který poodhalil část historie školy, neboť jejich rodina byla školou pevně spjata něco přes 150 let.

Ještě chci napsat pár řádek o lidech, které jsem měl možnost už částečně poznat. Jsou to ti, kteří se ve škole o vaše děti starají. Záměrně nepíšu, že jsou ve škole zaměstnané, protože se vskutku o vaše děti starají. Paní školnice Šlajsová v souhrě s paní Hirschlovou se starají, aby dětem chutnalo a měly příjemné prostředí. V první třídě poznám rozdíl, jak s dětmi v mateřské škole pracovali. A musím říci, že práce paní Bartoňové se specializací na logopedii podporovaná letitými zkušenostmi paní Nachtmanové je znát. Děti z naší školky dostaly pro svou práci ve škole tu nejlepší výbavu. V každodenním pracovním nasazení se setkávám s profesionálním přístupem obou učitelek. Paní učitelka Janečková umí kvalitně vyučovat 3 ročníky najednou, však sem za vámi dojíždí něco přes deset let. A paní Otcová dokáže vedle učení řídit školní družinu a k tomu i školní jídelnu.

Jsem rád, že jsem se na jaře rozhodl po deseti letech opustit bohulibou pozici učitele nedoslýchavých a neslyšících žáků a šel do Chválenic řídit školu. Jo a určitě všichni (tedy i ti, kteří už děti ve škole nemají) přijďte na vánoční besídku – určitě bude veselo ;)

*S přáním hezkých dní a příjemného adventního času vás zdraví... **Pavel Litvan, ředitel školy***

AKCE, NA KTERÉ SE MŮŽETE BĚHEM ZIMY TĚŠIT

- **25. 11. 2017** – Vánoční dílny, hasičská zbrojnice ve Chválenicích, od 14:00 hod.
- **26. 11. 2017** – Rozsvícení vánočního stroměčku, u Velkého rybníka ve Chválenicích, od 16:00 hod.
- **8. 12. 2017** – Veřejné zasedání zastupitelstva obce, kulturní dům ve Chválenicích, od 18:00 hod.
- **16. 12. 2017** – Ježíškův pomocníček, u Velkého rybníka ve Chválenicích, od 16:00 hod.
- **24. 12. 2017** – Zpívání koled, návěs v Želčanech, od 14:30 hod.
- **29. 12. 2017** – VVH SDH Želčany, klubovna v Želčanech, od 19:30 hod.
- **13. 1. 2018** – Dětský maškarní bal, klubovna v Želčanech, od 15:00 hod.
- **20.–21. 1. 2018** – Výstava drobného zvířectva, klubovna v Želčanech
- **20. 1. 2018** – VVH SDH Chválenice, hasičská zbrojnice ve Chválenicích, od 19:00 hodin
- **27. 1. 2018** – Hasičský bal SDH Chválenice, kulturní dům ve Chválenicích, od 20:00 hod.
- **3. 2. 2018** – Hasičský ples SDH Želčany, klubovna v Želčanech, od 20:00 hod.
- **10. 2. 2018** – Masopustní průvod ve Chválenicích
- **17. 2. 2018** – Dětský maškarní bal ve Chválenicích, kulturní dům ve Chválenicích
- **17. 3. 2018** – Maškarní bal s rejem masek ve Chválenicích, kulturní dům ve Chválenicích, od 20:00 hod.

Jasánek

Stránka pro kluky a holky z Chválenic, Želčan a Chouzov

Autor loga: Zbyněk Boehm, autorka přílohy: Kateřina Benešová

Ahoj děti, já už se tak těším na Vánoce a hlavně na to, až zase napadne sníh. Každý rok si potají přeji, aby byl Štědrý den mrazivý a sněhový. To pak můžeme vytáhnout brusle, lyže, sáňky, boby a další zimní náčiní a dosyta se vydovádet. Jenže ne každý rok se mi mé přání splní a probudím se 24. prosince do zasněženého dne. Věřily byste, že za posledních 55 let přišla sněhová nadílka na Štědrý den jen devětkrát? Tak si držíme palečky, ať to letos vyjde a nasněží nám.

Přijde k vám letos Mikuláš, čert a anděl? Máš pro ně už připravenou písničku nebo básničku? Pokud ne, Jasánek ti rád pomůže. Co zkusit například tuto říkanku? Mikulášovi by se určitě líbila:

Kde se vzal, tu se vzal, Mikuláš pod stál,
v velkou berličku, na měl
z brýlí teplý šál, takhle, , vypadal!
Mikuláši, Mikuláši, kdo to tady straší,
kdo to chrastí , kdo to přišel s tebou sem?
Rohatý, střapatý s kožichem až na ,
rohatý, střapatý, černý, chlupatý.
Mikuláš je hodný pán, nosí marcipán.
A zlobivým , do tátovy .

I Mikulášovi se občas něco nepovede. Zde například rozsypal dárečky. Nestalo by se mu to, kdyby.... Větu doplníš, když ke každé věci připsíš číslo od 1 do 9, podle toho, kolikrát jsi ji našel na obrázku, a v tomto pořadí přečteš písmena.

Nyní bychom vám rádi představili několik vánočních tradic. Znáte některé z nich a dodržujete je o Vánocích?

Betlémské světlo: Každý rok přivezou skauti vánoční plamínek Betlémského světla. Světýlko je zapáleno v Betlémě, odkud je díky skautům převezeno do Vídně a pak dále do všech koutů celé Evropy. Čeští skauti se se světýlkem každoročně vydávají vlakem a rozváží jej po naší republice. Letos jej přivezou 17. prosince. Světýlko si můžete už den před Štědrým dnem nechat zapálit třeba v Plzni v kostele Sv. Bartoloměje a pak o světýlko pečovat, aby nezhaslo a vydrželo až do štědrovečerního času.

Krájení jablíčka: V rozkrojeném jablíčku na vás vykoukne buď hvězdička, nebo křížek. Hvězdička znamená štěstí a zdraví, křížek znamená starosti.

Šupina: Kapří šupina schovaná pod talířem s večeří přináší kupu peněz v dalším roce.

Zlaté prasátko: Ten, kdo se celý den postí (nejí), uvidí večer zlaté prasátko, které předpovídá bohatství.

Lití olava: Trochu rozehrátého olava nebo cínu se vlije do nádoby s vodou. Podle tvaru odlitku se hádá budoucnost. Místo cínu můžete vyzkoušet vylít vosk ze svíčky.

Pouštění lodiček: V nádobě s vodou se pouští lodičky, vyrobené ze skořápek vlašských ořechů a svíčky. Ten, komu svíčka svítí nejdéle, čeká dlouhý život, lodička, která pluje nejdál, znamená dalekou cestu nebo odchod z domova.

Házení střevícem: Vdavek chytivá děvčata si mohou o Vánocích hodit botkou za hlavu směrem ke dveřím. Botka, která dopadne špičkou ke dveřím značí, že se děvče příští rok vdá, patá pak to, že zůstane doma a na ženicha si ještě počká.

Radostné Vánoce a bohatého Ježíška !!!

